

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Feria IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

FERIA QVARTA POST DOMI-
NICAM PASSIONIS.

Malitiosè IESVM Iudæi interrogare aggrediuntur.

IOAN. X.

ANNO XXXII.

In lxxvij. imaginem adnotatiuncula.

lxxvij.

- A. Templum coronis ornatum Encænijs, & porticus Salomonis in secundo atrio.
- B. Infidiosè querunt Iudæi à Christo ambulante in porticu, Quousque animam nostram tollis? etc.
- C. Respondet illis IESVS diuine, & profitetur se filium Dei.
- D. Deus Pater, què suam patre profitebatur IESVS.
- E. Se produunt perfidi, arripium lapides ut eum lapident.
- F. Respondet illis mirisimè & sapientisimè IESVS.
- G. Denique exiit de manibus eorum.
- H. Bethabara, quò iter intendeat IESVS.

EVANGELIUM MISSÆ.

IOAN. X.

FACTA sunt autem Encænia in Hierosolymis, & hyems erat. Et ambulabat IESVS in ^a templo, in porticu Salomonis. ^b Circumderunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei; Quousque animam nostram tollis: si tu es Christus, dic nobis palàm. ^c Respondit eis IESVS; Loquor vobis, & non creditis. Opera quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me: sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. Oues meæ vocem meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis, & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus est: & nemo potest rapere de manu Patris mei. Ego & Pater ^d vnum sumus. ^e Sustulerunt ergo lapides Iudæi, vt lapidarent eum. ^f Respondit eis IESVS; Multa bona opera ostēdi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis: Responderunt ei Iudæi, De bono opere nõ lapidamus te, sed de blasphemia, & quia tu homo cum sis, facis te ipsum Deum. Respondit eis IESVS; Nõne scriptum est in lege vestra, quia ego dixi, Dij estis? Si illos dixit Deos ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui scriptura; quem Pater sanctificauit, & misit in mundum, vos dicitis, quia blasphemias, quia dixi, filius Dei sum? Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi: si autem facio, & si mihi non vultis credere, operibus credite; vt cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre. Quærebant ergo eum apprehendere, & ^g exiuit de manibus eorum. Et abiit iterum trans Iordanem, in eum ^h locum vbi erat Ioannes baptizans primùm, & mansit illic. Et multi venerunt ad eum, & dicebant; Quia Ioannes quidem signum fecit nullum: omnia autem quæcunque dixit Ioannes de hoc, vera erant: & multi crediderunt in eum.

S ADNO-

A. Templum, & ante templum porticus Salomonis, quæ per Zorobabel restituta nomen retinebat: hæc erat in secundo atrio. Est autem verisimile quod fuerit super basim in longum porrecta, in qua basi orauerat solenniter Salomon in templi dedicatione, & deinceps orare consueuerat, & ipse, & qui cum sequuti sunt Reges Iuda. Adscribuntur coronule, & scutula, quibus facies templi ornabatur in festo Enceniorum, quod institutum est mensis noni, qui est

1. Mac. Casseu, xxv. die. Celebrabatur autem octo diebus, in memoriam noue templi dedicationis sub Iuda Machabeorum, quæ sub Salomone, in Autumno; quæ sub Zorobabele, in primo vere, duodecimo scilicet mense agebatur. Ceterum Casseu respondet partim Nouembri, partim Decembri: vigesimus quintus uero dies ferè in Decembre incidebat: siquidè prima luna, uel ante, uel post uernum æquinoctium, dabat initium anni apud Hebræos.

B. Erat IESVS in templo ad festum Enceniorum: cum autem deambularet in porticu Salomonis, quæ solebat esse frequentissima, circumstant Iudei onusti phylacterijs, simbrijs circumsepti, & dolo malo aggrediuntur, nõ ut crederent, uel à nephario odio desisteret, sed ut in tanta hominum frequentia aliquid ex eius ore arripere, unde illum interficere possent probabiliter, quod semper machinabantur; Quousque animam nostram tollis? &c.

C. His placidissime respondet Christus, eorum tamen cordis insipientiam & malitiam taxans:

contra uero eos qui sibi crediderant, seq. sequabantur, singulare ac diuinum beneficium accepisse ostendit, simul se Deum planè profitetur Patri consubstantialem.

D. Adscriptus est Deus Pater, simul & Spiritus sanctus, ut representetur quod dixit Christus; Ego & Pater unum sumus; quod cum dicebat, Spiritum sanctum simul intelligebat: tres enim diuine persone una est essentia, una potentia, una æternitas, unum principium infinitum, unus est Deus, unus Dominus.

E. IESVM audientes homines perfidi se produunt: non enim querebant unde crederent Christo, sed unde illum lapidarent: corripunt lapides, posteriores prioribus subministrant, duris saxis armantur, irruunt intentis manibus, quasi lapidaturi. Cur non lapidatus tamè Iudæi? Deus erat: nolebat nec tunc, nec lapidibus mortem obire.

G. Ligat sua non solum deitate, & uerborum diuina efficacia, sed mansuetudine manus uel stras IESVS.

F. Eripuit rursum se IESVS de Iudeorum manibus, ut in festo Tabernaculorum ante tres menses fecerat: uenit primum Bethaniam, dein rectè à Bethabarã trans Iordanem, ubi baptizauerat Ioannes; illum sequuntur discipuli, trepidanter quidem adhuc, sed se colligentes ex periculo præterito & metu.

G. Bethabarã trans Iordanem, quò se conterebat IESVS.

MEDITATIO.

Pf. 144. **A**dmirabilis quidem es, Domine Deus, in omnibus operibus tuis, & sanctus, sed opus Templi tui me nunc uehementius ad tui admirationem mouet & laudem. Quid enim templo, quod est Christus filius tuus, excelsius? quid admirabilis? in quo inhabitat diuinitatis plenitudo corporaliter, quem proposuisti propitiatorem nostrum, fecisti sacrificium pro peccato. Itaque factus est nobis

Joan. 3. **Col. 2.** **Rom. 3.** **1. Cor. 5.** **1. Cor. 1.** **Ps. 66.**

filii tuus sapientia, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio. In tuo hoc templo, & propter hoc templum creasti aliud templum cælum, quod est sedes tua, unde audis preces inuocantium te; & terram, quæ scabellum est pedum tuorum: uoluisti loca sacrari omni tempore apud fideles tuos, ubi te inuocarent, ubi

tibi sacrificarent. Tandem euentius, ut in figura, & tabernaculum, & templi fieri præcepisti, iuxta exemplum quod fuit Moyfi prima, deinde Dauidi monstratum, quod filij tui templum, & Ecclesiæ tuæ, representare tibi. Aedificasti autem templum filij tui cum eodem Filio & Spiritu sancto, ubi uerbum carnem fecisti in hypostasis filij tui ueritate & ueritate. Inde existit templum Ecclesiæ uniuersalis, existerunt particularium Ecclesiarum templa. Uoluisti templa simul materialia extrui atque sacrari, ubi tibi orationes fundentur, & officia celebrarentur diuina & ceremoniæ; ubi sacrosanctum Euchariæ Sacramentum simul & sacrificium conficere, unde & illud, & alia Sacramenta ministrarentur,

strarentur, & res omnes sacra tractarentur, verbum Dei, & doctrina Ecclesiastica, ac mores Christiano homine digni proponeretur, atque explicarentur salutariter. Postremo nonne illud est privilegium singulare atque diuinum, quod nos feceris templum Dei, templum Spiritus sancti, templum Dei viui? quod feceris nobis filium tuum Emmanuel, id est, Deum nobiscum? quod postueris regnum tuum intra nos? Quis possit misericordiarum tuarum predicationem vel verbis assequi, vel cogitatione? Laudant te Angeli & Sancti, & tamen non assequuntur ne hi quidem tuas omnes laudes. Sis tu igitur tuus laus & gloria sempiterna, qui solus te comprehendis & nosci infinitum. Angeli quidem & sancti te vident ut es, satiantur omnes gloria tua; sed laudant omnes pro modulo suae beatitudinis: Tu solus modum non habes, vel terminum in tua essentia, beatitudine, laude. Ex hac templi meditatione excipe me ad aliam sancte IESU. Ambulabas tu quidem in templo Salomonis, in templo sancto adhuc, sanctiori etiam est praesentia tua, sed breui tamen perituro: sed quid deambulando, atque adeo in omni oeconomia tuorum gestorum faciebas? Aedificabam Ecclesiam meam Catholicam, illius templi umbratilis meditabar abrogationem atque parabam, eod referrebam quae celebrabantur illius Encenia. Salomon templum illud primus crexit, hoc a barbaro Nabuchodonosore euersum restituit Zorobabel, dedicationem tamen sub Iuda Machabeo celebrabant Iudaei: at ego quae per illud templum significabantur celebrabam, illius templi, & ciuitatis vastationem deplorabam. In templo ambulans, sancte IESU, inter Iudaeos volebas scilicet esse illorum Deus, quod summum erat beneficium: at illi ex aduerso tibi ambulabant. Circumdant te, virgines impotentem, quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ac liberè. O peruersos homines, o malitiosos! & tamen eos dignaris responsio de tua benignitate. Dixi vobis roties, tum aperta confessione, tum doctrina me esse Christum, quod nunc confirmo. Animaduertite in meis sermonibus virtutem esse diuinam, & tamen cur non creditis? Comminatus item sum vobis aeternam mortem, si non credideritis quod ego sum: iam si verba mea non capitis, nec meam loquelam agnoscitis, quia non potestis audire verbum meum interius; at operibus credere

saltem debetis, quae sunt diuinis miraculis plena. Sunt autem miracula, quaedam fidei demonstrationes: nam ut patratio miraculi percepta excitat ad virtutem Dei confitendam, ira ad ea credenda, quae propter illa patrantur: vos tamen ne miraculorum quidem demonstrationibus creditis. Quid verò amplius vel queritis, vel querere potestis? Nihil certè aliud vestra interrogatione, quam vestram insipientiam proditis & malignitatem. Neque tamen vestra incredulitas Dei fidem euacuare potest, vel meum ministerium impedire. En rursus doceo vos & arguo, atque ostendo, & qui sitis vos, & quis ego sim: vos ex ouibus meis non estis, quare estis ex grege Diaboli; itaque illi creditis, non mihi. Vocem meam mea oues audiunt, & ego agnosco eas, & sequuntur me: vos Diaboli vocem auditis, ille vos agnoscit, illum vos sequimini. Ego vitam aeternam do meis ouibus, & non peribunt in aeternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea: at vobis mortem irrogabo sempiternam, peribitis in aeternum, neque unquam eripiam vos de manu Diaboli & Inferni, si verbis meis non credatis. Et ut haec credatis esse firmissima, dico, edico vobis, eadem planè esse meam & Patris potentiam, diuinitatem, maiestatem: in natiuitate enim aeterna dedit mihi Pater quod reliquis omnibus maius est & perfectius, naturam & essentiam infinitam. Itaque ego & Pater, duae quidem sumus personae, unum diuinitate atque essentia. Hinc sit necessariò, ut ea firmissima sint quae audistis: sed video obstinationem vestrae malitiae, quod maiorem audit veritatem & firmiter, eod accendi violentius. Intellego, sancte IESU, ita te excidisse Iudaeorum impotentiam & retudisse: verum video nos similiter tibi fieri importunos, quoties enim in veritate tua vel voluntate anxie inuestiganda curiosè agimus, cum vtramque tu nobis feceris luculentam? quam orationis rationem scio tibi non placere, & spectare potius video ad tuam tentationem, atque adeo ad quandam infidelitatem. Nam si quis, cum videat tam multos ab Ecclesia hierarchica discessisse, inquit ideo plura fidei & dogmatum argumeta, quam Romana Ecclesia doceat, nonne hic ad titubationem fidei, vel adeo insolentiam se erigit, & ad lucem Ecclesiae caecutit, & tibi audet dicere cum Iudaeis, Si tu es Christus, dic nobis palam? Hos, Domine IESU, dirige in viam salutis & veritatis tuae & simplicitatis. Rursum

Rom. 3.

sum ex ijs qui in rebus fidei curiosi non sunt, nonne variè peccatur, cum nouas, siue veritates, siue expositiones persequuntur, ijs relictis quas habent manifestissimas in manibus? veluti si quis ad claram lucem oculos claudens, aliud efflagitet lumen quo videre possit, neque velit uti præsentis luce, potius eligit in salebras se, & præcipitia conijcere. Omitto de illis dicere, qui cum habeant compertum singuli in suo statu qua ratione tibi placeant, tuamque impleant voluntatem, hæc negligentem, appetunt quæ aliorum sunt actiones & officia, tum in illam incidunt animi intemperie, ut suum statum fixum atque immutabilem fastidiant, alijs statibus & rationibus viuendi inhiēt perturbatè. Et hos adiuua, Christe IESV, & confirmata. Iam illi similiter atque Iudæi te interrogant, qui ubi vitæ conditionem insinuere volunt, atque in ea deliberatione versantur, præsertim si ad religiosum institutū spectent, nunquā sibi possunt in deliberatione & electione satisfacere: habent multa tuæ voluntatis indicia, signa, probationes, habent internos sensus, rem habent claram & exploratā; & tamen quasi nihil habeant, plura exigunt, semper tuam inquirunt voluntatem, semper ambigunt, semper dubitant, perpetuò tibi occinunt, Si tu es Christus, dic nobis palam? At dixi, & non creditis; feci signa in vobis, & nec ijs creditis; scitis me Deum, qui vestram vocationem confirmare possim, & ne hoc quidē vos mouet: quid amplius vultis ut faciam vobis? miraculum ne aliquid id verò ego nolo: atque eò magis id non faciam, quod vos ad illud spectatis. Et hos subleua, magne IESV: da illis quod deest, etiā si de sua imperfectione deest, ut voluntatem inclinent ad te, tibi perfectè confidant: liga illorum vel sensuum illecebras, vel habituum præteritorum prauitatem, vel Dæmonis veteratoris infidias & fraudes, & gratificare illis tuam lucem, qua eluceat tua voluntas sancta; quæ cum sit in corū con-

sultatione, non percipitur tamen. Postremò & qui vitam profitetur spiritualem, ijs cauendum prius video, ne in similem veniant rationem te interrogandi. Horum enim soles tu, Christe IESV, subinde & intellectum & voluntatem tuis donis ornare, lucem augere tuam, sanctam & illustrem cordis suauitatem, & vnionis sinceritatem, & vim latiorē inspirare; & tanta tamen solet nonnunquam obrepere socordia eorum animis, ut cum ex illis visitationibus & donis tuis possint multam vitæ emendationem elicere, multas veritates colligere, multa ad virtutē & perfectiōnem vitæ excipere, ad aliorum institutionem multa excerpta documenta, tum fieri diuites rerum spiritualium in te, tamen quasi nihil acceperint, non solum in sudario illa concludunt otiosè, sed negligunt potius, atque profundunt per socordiam, & anxie in dies ad nouas illustrationes & visitationes interiores contendunt: quæ si post hanc eorum insipientiam contingat, verendum est ne illæ vel falsæ sint, & à Dæmone intrusæ; vel à superioribus fortassis deriuatæ, insipientes & infructuosæ. Fit verò ut qui huiusmodi sunt, nunquam verè in rebus spiritualibus proficiant, nunquam adolescant; sed sese multis inuoluant difficultatibus, & præbeant tetricis Dæmonibus illudendos ac dissipandos. At contra eos facere oportuit, ut donis tuis inheerant, illis insistant, illa in te faciant efficaciam, & eò applicent ad quæ vim acceperunt; de illis te laudent, tibi benedicant: tunc tandem illorum accessionem & incrementum petat, ex gratiarum actione, & cordis humilitate: hæc enim dona vim continent diuinam, ad spiritualium actionum perfectiōnem; postulant verò nostram cooperationem. Illorum cura, Christe bone, infirmitatē, ut in his donis exultantes, & ex tuis ad perfectiōnem in dies contendentes, crescant in tua gratia, virtute, & laude. Amen.

FERIA